

DE ARDENNEN ANDERS

Tekst: **Fanny Lardot** en **Audrey Quoitin**

Herbronnen in ORVAL en HURTEBISE

Het lijkt wel alsof er in onze westerse samenleving niet veel tijd en ruimte meer is om geloof praktisch te belijden. Nochtans zijn er ook vandaag nog heel wat pelgrims. De moderne bedevaarder trekt naar religieuze plekken, zoals kloosters. Die instellingen ademen geschiedenis en blijven intrigeren. Het beeld van de teruggetrokken gemeenschap die zich afsluit voor de wereld klopt wel niet meer helemaal. Monniken en kloosterzusters bieden een gastvrij onthaal voor al wie zich even wil bezinnen. Broeder Bernard-Joseph en zuster Marie-Raphaël openen voor ons de deuren van hun oase van rust.

ORVAL, een verademing

Geboren Namenaar broeder Bernard-Joseph leidt nu al 44 jaar een leven van gebed en noeste arbeid in het klooster van Onze-Lieve-Vrouw van Orval. *“Wie in het klooster gaat, blijft er ook. Dat is een verbintenis voor het leven en je schiet echt wortel in een gemeenschap, op een plek.”*

In het klooster van Orval resten nog twaalf monniken van de ruim veertig in de jaren zeventig. Er komen echter nog veel mensen naar de abdij, gewoon voor een bezoekje of om zich enkele dagen terug te trekken op deze prachtige plek. Broeder Bernard-Joseph, die instaat voor het onthaal, noteert jaarlijks 11.000 tot 12.000 overnachtingen.

“Gastvrijheid was altijd al belangrijk hier, maar de concrete invulling evolueerde wel sterk. Vroeger liet de abdij alleen mannen toe, maar sinds de jaren zestig zijn ook vrouwen en scholen welkom. Vandaag nemen schoolgroepen, priesters uit de buurt, stellen, mensen alleen of groepen van bepaalde instellingen contact met ons op met de vraag of ze hier eventjes rust mogen komen zoeken. Ze komen uit heel België en zelfs de rest van de wereld (vooral Frankrijk, maar ook het Groothertogdom, Australië, Italië, de Verenigde Staten enzovoort). Ons publiek is vandaag veel diverser dan vroeger. Iedereen is welkom, ongeacht geslacht, nationaliteit of zelfs geloofsovertuiging. Wat telt, is hun spirituele ingesteldheid. Vorige week kregen we trouwens het bezoek van een gesluierde moslima. Ze kwam alleen, om even afstand te kunnen nemen. Ze kwam niet om te bidden, maar om te genieten van de schoonheid van deze plek.”

Respect en stilte, voorwaarden voor een geslaagd verblijf

Laten we duidelijk zijn, de abdij van Orval is geen uitvalsbasis om zuidelijk Belgisch Luxemburg te verkennen. Broeder Bernard-Joseph beklemtoont dat ze hier niet aan toerisme doen. Een verblijf in het klooster doet de Ardennen wel anders beleven, maar moet vooral aanzetten om na te denken over het eigen leven en de eigen persoonlijkheid.

“Wij geven voorrang aan gasten die hier in stilte willen komen nadenken. Elke instelling heeft zijn eigen kenmerken en regels. Zo wordt er in Orval in stilte gegeten. Het vraagt even tijd om helemaal tot rust te komen en te ‘af te koppelen’ om aan onze levenswijze te wennen. De ene kan dat al vlotter dan de andere. De gasten moeten de erediens niet bijwonen, maar we vragen wel respect voor elkaar en voor de harmonie van de site. Sommigen komen om de balans van hun leven op te maken, andere willen grondig nadenken over een bepaalde beslissing of, en dat komt meer en meer voor, om even alle stress af te schudden. Omdat onze prijzen laag zijn, toetsen we eerst de beweegredenen van elke aanvrager. Wij willen enkel die mensen ontvangen die het echt nodig hebben. Velen komen trouwens terug.”

Villers-devant-Orval – B4

HÔTELLERIE DE L'ABBAYE D'ORVAL

Orval, 1
B-6823 Villers-devant-Orval
+32 (0)61 32 51 10
accueil@orval.be
www.orval.be

Een andere verblijfs optie: het chalet

"Mensen kunnen bij ons ook logeren in het chalet, een soort van slaapzaal. Gezinnen en groepen kiezen meestal deze optie. De voorwaarden op het vlak van stilte en dagindeling zijn wat minder streng. De bewoners moeten zelf koken en eten dus niet samen met de anderen. Sommige jongeren vinden deze optie ook een goed alternatief omdat ze dan meer dingen samen kunnen doen."

Een dag in het klooster

Ontbijten, met zelfbediening, kan hier tussen zes en negen. De gasten organiseren hun dag zoals ze willen. Ze kunnen deelnemen aan de gebedsdiensten, vijf keer per dag, de ruïnes bezoeken, al wandelend mediteren, lezen, gezelschapsspelen spelen, enzovoort.

"Wij respecteren de gemeenschap en vooral wat iedereen graag wil. Wie raad wil, kan met een broeder praten. Sommige helpen ons ook met het onderhoud van het klooster. Wij vinden het altijd erg boeiend om mensen van buiten te ontmoeten en banden met ze te smeden."

